

DDMÁČEK

ZDARMA

Číslo 148 Ročník XIV.

www.ddmtrebic.cz

duben 2026

Elektronickou verzi DDMáčku najdete na www.ddmtrebic.cz/casopis-ddmacek

BŘEZEN V DDM

NEPŘEHLÉDNĚTE

**Přijďte za námi
do Klubu DDM
na autobusové
nádraží**

7. 4. 2026 od 9:00

Smyslohraní

9. 4. 2026 od 16:00

Mechové obrazy

Spolufinancováno
Evropskou unií

MĚSTSKÁ MÍSTNÍ
AKČNÍ SKUPINA
Třebíč

KOMUNITNÍ SETKÁVÁNÍ – BŘEZEN 2026

Akce jsou určeny všem věkovým skupinám – děti s doprovodem rodičů, mladiství i dospělí!

NENÍ TŘEBA SE NA JEDNOTLIVÉ AKCE HLÁSIT! STAČÍ PŘIJÍT.

MÍSTO: AUTOBUSOVÉ NÁDRAŽÍ, KLUB DDM TŘEBÍČ – 1. PATRO

NA SLOVÍČKO S ... Romanou Svobodovou

Každý měsíc pokládáme některému našemu pedagogovi pár zvědavých otázek. Romča vede kroužky Indiáni, Skřítci, Dramat'áček a Horolezectví. Potkáte ji na různých víkendových akcích a akcích pro veřejnost a o prázdninách na pobytových a příměstských táborech.

Čím jsi chtěla být, když jsi byla malá?

Od malička jsem si přála pracovat s dětmi. Ať už jako pedagog a nebo dobrovolník. Tato myšlenka mě od dětství nepustila.

Kdybys měla žít na pustém ostrově, koho bys tam chtěla mít?

Asi Pátka, protože bych mu mohla věřit a věděl by jak na takovém ostrově přežít. =>

Kdybys mohla žít v jakékoli jiné době, jakou by sis vybrala?

Neměnila bych za jinou dobu, protože zde mám lidi, na kterých mi záleží a které mám ráda.

Kdybys mohla jet kamkoli na světě, kam by to bylo a proč?

Ráda bych jela na Nový Zéland. Je tam nádherná příroda a natáčel se tam Pán prstenů. Chtěla bych se podívat na místa, kde se natáčel a hodit prsten do „Hory osudu“.

Kdybys potkala zlatou ryбку, jaká tři přání by sis přála?

Přála bych si dostatek pitné vody a jídla pro každého. Přála bych si, aby bylo kvalitní a dostupné zdravotnictví pro všechny. Přála bych si, asi by se to dalo nazvat uzdravením naší planety (vyřešit nadměrný odpad, mikroplasty, globální oteplování, ztenčování se ozónové vrstvy, velkochovy, ...)

ZOOTROPOLIS: MĚSTO V OHROŽENÍ

f klubhradek

Instagram klub_hradek_trebic

KLUB
HRADEK

DDM
Třebíč
www.ddmtrebic.cz

V Zootropolis byl vyhlášen poplach - poušť záhadně zamrzá, prales vysychá, v tundře taje led! Přidej se k elitnímu policejnímu týmu, pomoz vypátrat viníka a zachránit domov všech zvířat.

Akce je pořádána na turistické základně u obce Heraltice. Pro účastníky je po celou dobu konání zajištěn nabitý program, strava, pitný režim a dohled zkušených organizátorů.

Přihlášky na: www.ddmtrebic.cz/akce

17. 4. - 19. 4.

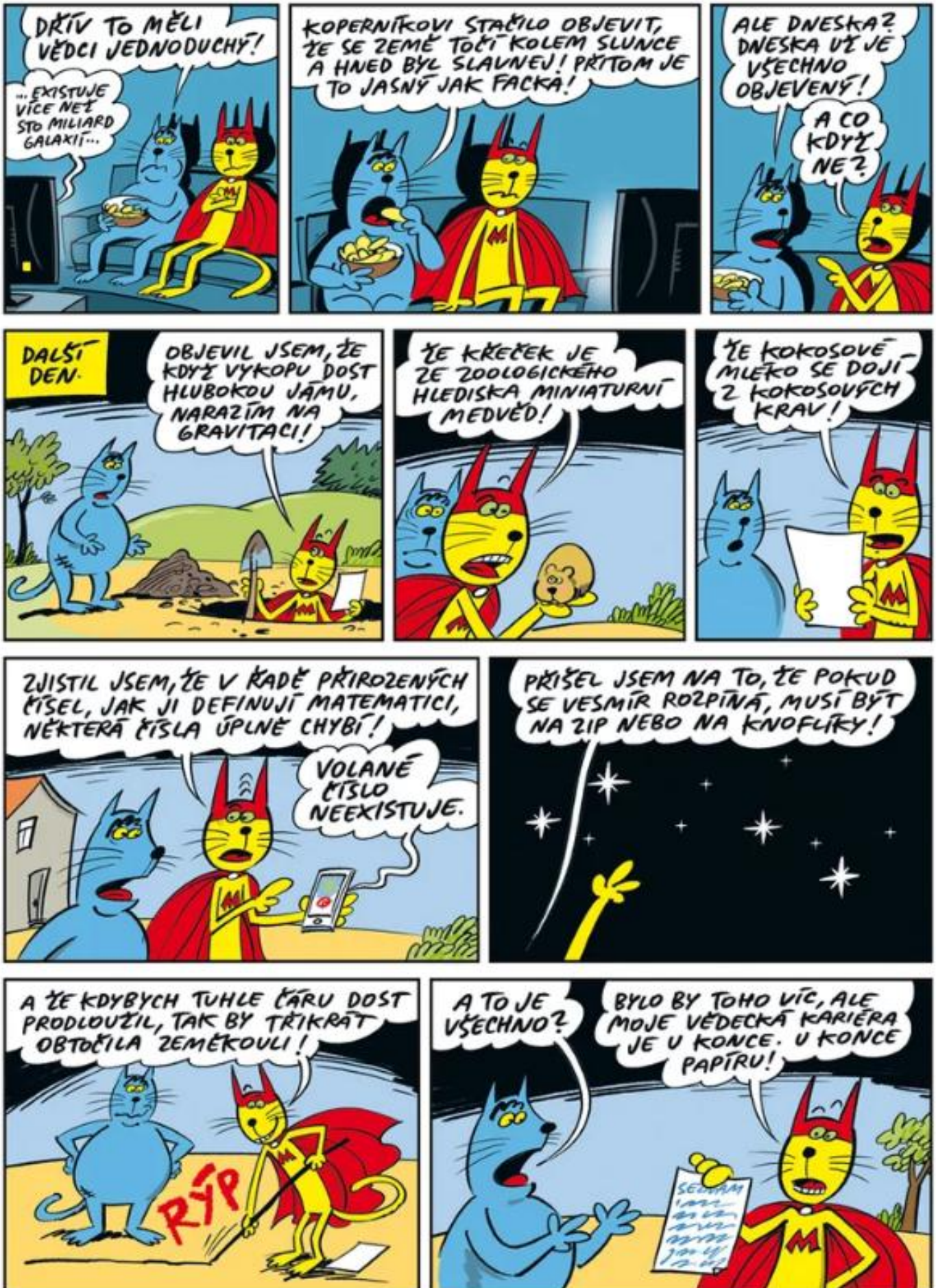
TZ Heraltice

6 - 12 let

490,-

DUBEN 2026

Astronomické okénko pro Vás připravuje Hvězdárna a planetárium Třebíč. Naši činnost můžete sledovat na ddmtrebic.cz/hvezdarna, planetariumtrebic.cz, facebook.com/planetariumtrebic a instagram.com/planetariumtrebic.

Duben bude poměrně chudý na planety, zato se můžeme těšit na jeden velmi pěkný úkaz. Neuvidíme **Merkur**, **Mars**, **Saturn** ani **Neptun**. **Venuši** najdeme večer vysoko nad západem a podmínky pro její pozorování se zlepšují. **Jupiter** zůstává v souhvězdí Blíženců a je nad obzorem po většinu noci kromě rána. Dalekohledem lze večer nad západem a severozápadem pozorovat **Uran**, ale podmínky se budou postupně také zhoršovat.

Seskupení: Za dobrého počasí můžeme 19. 4. večer po setmění vyhledat nad západem tenký srpek Měsíce v Plejádách, poblíž bude i jasná Venuše a málo jasný Uran. Kolem Jupiteru projde Měsíc 22. 4.

Meteorické roje: Lyridy od 14. 4. do 30. 4. s maximem 22. 4., ZHR 18, rychlé

Eta Akvaridy od 19. 4. do 28. 5. s maximem 6. 5., ZHR 50, velmi rychlé

Maximum Lyrid nastane 22. 4. ve 21.40 SELČ, ale nejedná se o ostré maximum, zvýšený počet meteorů tedy můžeme pozorovat minimálně noc předtím i noc poté. Pro připomenutí uvádíme, že ZHR (zenitová hodinová frekvence) je počet meteorů, které bychom mohli spatřit za ideálních pozorovacích podmínek při poloze radiantu v zenitu v průběhu jedné hodiny.

Slunce:

1. 4. východ v 6.37 SELČ, západ v 19.32 SELČ
30. 4. východ v 5.38 SELČ, západ v 20.17 SELČ

Měsíc:

úplněk 2. 4.
nov 17. 4.

OTVÍRACÍ DOBY HVĚZDÁRNY PRO VEŘEJNOST V DUBNU:

PLANETÁRIUM: Programy pro veřejnost vždy v pátek a v sobotu, podrobnosti a předprodej vstupenek najdete na webu. Vzhledem k počtu míst v planetáriu doporučujeme zakoupit vstupenky předem online.

V případě volných míst lze zakoupit vstupenku i na místě, platba hotově.

TURISTICKÉ ZNÁMKY je možné zakoupit v půlhodině před programem, případně po programu.

POZOROVÁNÍ večerní oblohy: pátek + sobota: 21:00 – 22:00 h, jen za příznivého počasí.

O Velikonocích bude hvězdárna zavřena.

Přejeme vám krásné dny a jasnou oblohu.

MLADÝ SPISOVATEL

SMARAGDOVÁ SLZA

Amálie Jůzová, 13 let, povídka získala Čestné uznání ve II. kategorii 8. ročníku soutěže

V žáru zapadajícího slunce, které barvilo písek Sahary do krvavě rudé, kráčel odvážný Dábula. Již třetím měsícem putoval nekonečnou pouští. Na sobě měl roztrhaný plášť, boty mu jen tak tak držely na nohou, z očí mu ale sálalo odhodlání a naděje. Bylo to odhodlání zlomit kletbu, kterou kdysi dávno uvrhl na jeho prapradědu závistivý faraon Barracuda.

Příběh kletby už dlouhou dobu sužoval celou jeho rodinu. Dábulův prapraděd, ve své době nejmocnější alchymista a učitel mudrců, získal to, co chtěl i Barracuda. Bylo to srdce přenádherné Aurory. Zaslepen závistí jej proklel slovy, která mu po 30. roku života vzaly duši. Stal se z něj stín toho, kým kdy býval a navěky se potácel mezi životem a smrtí, mezi mrtvými a živými. Tento krutý osud postihl i všechny další mužské členy jeho rodu. A nyní, když se blížily Dábulovy třicáté narozeniny, věděl, že pokud něco nepodnikne, stane se z něj další bloudící stín. „Pouze Smaragdová slza může zlomit kletbu. Slza schovaná hluboko v temnotě faraonovy hrobky. Stačí ji vypít,“ šeptávala mu matka před spaním. A tak putoval vyprahlou Saharou, odhodlaný zachránit nejen svoji duši, ale i budoucnost celé své rodiny.

Dny se měnily v týdny, týdny v měsíce a Dábula začal ztrácet i poslední plamínky naděje. Jediné, co vnímal, byl úporný hlad a únava. Začínaly ho přemáhat nenávistné myšlenky. Chtěl to všechno vzdát, ale v tom zahlédl prastarou hrobku. To musela být ona! Ruce se mu třáslly, když vstoupil dovnitř. V okamžiku, kdy překročil práh, zjevila se před ním silueta. Barracudův přízrak. „Myslíš si, že přemůžeš mne?! Mocného faraona Barracudu?“ Zem se pod jeho slovy zachvěla a faraon se zlostně zasmál. „Nemáš šanci, poutníku, zemřeš v bídě a ztracení!“. Dábula věděl, že bojovat s mrtvými nemá smysl, odstoupil tedy ode dveří. Když se sluneční paprsky prohnaly přízrakem, strach se přehnal přes Barracudův obličej. S hrozivým výkřikem se obrátil v prach.

Dábula se zvědavě rozhlédl po hrobce, ale nikde nic. Ani úplně malinkatá, ani ta nejmenší slzička na světě tam nebyla. Naštvaním viděl rudě. Desítky dní šileně trpěl a hladověl, jen aby zjistil, že to všechno byl výmysl? Že žádná slza neexistuje? Vztekle začal hrobku ničit. Všiml si velikého kamene. Když ho zvedl, hrobka se otřásla. Rychle balvan upustil, ten se pod vlastní tíhou rozkřápl. Malinká zelená kapička vytekla z oné praskliny.

„Smaragdová slza!“ zašeptal v úžasu a bez váhání přiložil rty k chladnému kameni. Jakmile slzu spolknul, svět kolem něj hned vypadal barevněji, Slunce zářilo jasněji, písek vypadal žlutěji a v Dábulově nitru se rozlilo neznámé teplo a klid.

Štěstím padl na kolena, zadíval se do nádherné modři egyptského nebe a v tu chvíli se před ním zjevil jeho předek. „Zvládl jsi to, Dábulo. Dokázal jsi to. Konečně můžu v klidu odejít.“ Jak řekl, tak se stalo. S úsměvem na tváři odešel na onen svět a Dábula věděl, že to není konec, ba naopak. Byl to začátek nového života. Života beze strachu.

RŮŽE

Sylva Široká, 12 let, povídka získala Čestné uznání ve II. kategorii 8. ročníku soutěže

Když jsem byla naposledy u babičky, sdělila mi, že je vážně nemocná. Úplně mě to zničilo, protože jsem měla babičku velmi ráda. Jezdila jsem za ní každé prázdniny. Ovšem nejvíce mě vyděsilo to, když jsme si s babičkou povídaly u koláče a čaje jako vždy, a jí se najednou hrozně přitížilo. Zavolala jsem babičce sanitku. „Ať to dopadne jakkoli, hlavně nebuď smutná,“ kladla mi na srdce.

Babičku odvezli do nemocnice a pro mě si přijeli rodiče. Doma na mě všechno padalo, nechtěla jsem nic jíst ani se s nikým bavit. Za několik dní jsem konečně přemluvila rodiče, abychom jeli babičku do nemocnice navštívit. Bylo to pro všechny moc těžké, ale já jsem byla ráda, že ji konečně zase můžu vidět a obejmout ji. Když řekla, že se necítí moc dobře, z očí mi vyhrkly slzy. Hrozně jsem se bála, že to dopadne špatně. Když jsme se loučili, najednou mě babička požádala, ať tam s ní ještě chvíli zůstanu. Ostatní odešli na chodbu a babička mi pošeptala: „Vezmi si moje houpací křeslo, děvenko. Víím, jak jsi ho vždycky měla ráda.“

Byla to pravda. U babičky jsem už odmala sedávala na krásném, velkém houpacím křesle. Byla to moje nejoblíbenější věc v jejím domě. „Děkuju ti, babi,“ řekla jsem dojatě a rozloučily jsme se. Šla jsem za ostatními na chodbu. Nasedli jsme do auta a jeli domů.

V sobotu ráno jsme si dali snídani a u toho jsme se dívali na televizi. „Můžeme dnes zajet pro to křeslo?“ zeptala jsem se našich. Moc se jim nechtělo, ale nakonec jsme jeli. Byla jsem hrozně šťastná a hned jsem se šla připravit. Oblékla jsem si svoji oblíbenou růžovou sukni s bílým tílkem a do vlasů jsem si dala mašli, obula jsem si boty, které se mi k tomu perfektně hodily, a vyjeli jsme.

Když jsme dorazili k babiččinu domu, bylo mi smutno z toho, že je prázdný, babička byla pořád v nemocnici, ale zároveň jsem byla šťastná, že si můžu křeslo vzít, protože jsem ho měla opravdu ráda.

Naložili jsme křeslo do auta a jeli zpět. Zaparkovali jsme v garáži a táta mi pomohl křeslo donést do pokoje. Jakmile táta odešel, sedla jsem si do křesla, přemýšlela nad babičkou a najednou jsem usnula...

Jsem se svojí babičkou. Procházíme se po květinové zahradě plné barev a vůní. Povídáme si a pořád se smějeme. Jsme šťastné. Babička mě drží za ruku a vzpomíná na naše společně strávené prázdniny. Prohlížíme si fotky a přesně si vybavujeme každý zážitek. „Jsi krásná a šikovná dívka. Mám tě moc ráda,“ řekne mi nakonec, pohládí mě a dá mi do vlasů růži, kterou právě utrhla.

V tu chvíli jsem se probudila. Seděla jsem v houpacím křesle, tam, kde jsem předtím usnula, ale co to? Na klíně mi ležela krásná červená růže. Copak se mi to jen nezdálo? Vtom zaklepalí moji rodiče na dveře, vešli dovnitř a já jsem v tu chvíli poznala z jejich utrápených tváří, že... babička už není mezi námi. Ani mi to nemuseli říkat.

Ano, hodně mě to ranilo, ale ani na chvíli jsem nezapochoybovala o tom, že v tom snu se babička přišla se mnou rozloučit. A proč mi nechala tu růži? No, možná, abych věřila, že je jí už dobře a že se jednou spolu zase setkáme.

LÉTO 1968

Lucie Vaňková, 14 let, povídka získala Čestné uznání ve II. kategorii 8. ročníku soutěže

Jsem Sára. Za svůj život jsem poznala co je to opravdový strach. Strach ze zítřků. Není se čemu divit. Bylo mi čtrnáct. Opravdu jsem nebyla připravená na to, co si pro mě, mou rodinu a vlastně i spoustu dalších lidí osud přichystal. A dnes bych vám chtěla povědět, jak to tenkrát v létě vlastně bylo.

Toto léto ze začátku vypadalo obyčejně, jako každé jiné. To ještě ale nikdo netušil, co přijde za měsíc. Navštívila jsem babičky a dědečky, prožila jsem dobrodružných čtrnáct dní na táboře, s rodiči jsme vyrazili k moři a s holkama jsme spoustu času strávily na místním koupališti. Uteklo to jako voda. Prázdniny se pomalu chýlily ke konci. A pak přišel 20. srpen. Den jsem strávila zcela obyčejně. Na koupališti. A večer jsem šla spát se spokojeným pocitem.

V jednu v noci mě probudila máma. Vlasy měla rozčuchané, oblečenou noční košili, ale ve tváři vystrašený výraz. Ještě rozespalá jsem vyběhla do kuchyně, kde už táta v pyžamu ladil rádio. Z rádia se ozýval skřípavý hlas hlasatele, kterému jsem ovšem moc nerozuměla. Neustále opakoval nějaké pokyny a opatření. A najednou mi to došlo. Zalapala jsem po dechu. Obsadili nás? Rusové? A co to vlastně znamená? Bude snad třetí světová válka? Táta seděl mlčky, sklesle, máma plakala a bratr se tázavě rozhlížel. Nerozuměl tomu. Nevěděl, co se to právě stalo. Nakonec se usedavě rozplakal. Táta zareagoval jako první a zahnal nás do pokoje. Ať prý jdeme spát. Jak bych teď asi mohla spát? Bratr usnul téměř hned, ale já oka nezamhouřila. A tak jsem jen seděla a dívala se do stropu. Věděla jsem, že je to vážné. Táta s mámou to také věděli. A chtěli pro nás jen to nejlepší. Proto jsem se snažila chápat jejich rozhodnutí odjet do bezpečí. Pryč. Pryč z Česka.

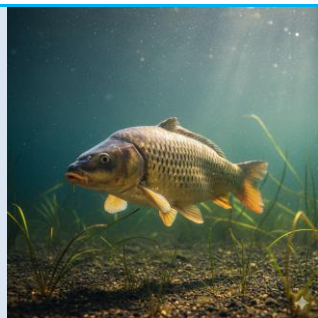

Se slzami v očích jsem rvala do kufru všechny své nejmilejší věci. Bolelo to. Odjet od všeho, co jste měli rádi někam do neznáma. Asi do hodiny bylo vše narovnané v autě a já se pohledem loučila s místem, kde jsem vyrostla. „Vrátíme se sem vůbec někdy?“ problesklo mi hlavou.

Jeli jsme dlouho. Až nad ránem jsme konečně zastavili před hranicemi. Srdce se mi rozbušilo. Stejně úmysly jako my měli i další. Nekonečně dlouho jsme čekali ve frontě. Čím víc jsme se přibližovali, tím větší jsem měla strach. Až jsme se ocitli u závory. „Celní a pasová kontrola,“ zahřměl hlas patřící mohutnému celníkovi. Nic takového jsme neměli. Táta se na toho celníka podíval tím pohledem, který už nikdy nevymažu z paměti. Pohledem plným strachu, zármutku, bezmoci, ale i naděje. Byla ve mně úplně malá dušička. Tenkrát jsme měli obrovské štěstí. Každý by to neudělal. Ten celník byl ale naštěstí slušný a poctivý člověk. Pouze pokynul rukou a zamával nám na cestu. Dnes je mi třiaadvacet, se svou rodinou žiju v Londýně a mám jeden velký sen. Vrátit se domů.

SBĚRATELSKÉ KARTY

Připravuje **Zookoutek DDM Třebíč**. Pro objednání komentovaných prohlídek nebo programů pro školy volejte na 602 276 962. Můžete nás také sledovat na facebooku: [facebook.com/ZookoutekDDMTrebic/](https://www.facebook.com/ZookoutekDDMTrebic/)

RYBY

Druh: karp obecný
Původ: Asie
Délka života: 20-30 let

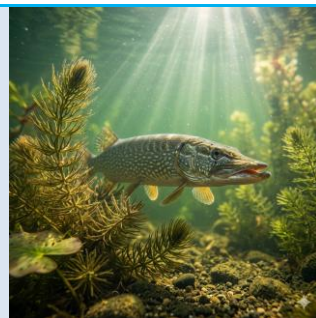
RYBY

Druh: cejn velký
Původ: Evropa, v. Asie
Délka života: 20-30 let

RYBY

Druh: plotice obecná
Původ: Evropa, Asie
Délka života: 15-18 let

RYBY

Druh: štika obecná
Původ: Eurasie, S. Amerika
Délka života: 10-15 let

RYBY

Druh: candát obecný
Původ: Evropa
Délka života: 12-15 let

RYBY

Druh: ouklej obecná
Původ: Evropa, z. Asie
Délka života: 3-6 let

RYBY

Druh: pstruh potoční
Původ: Evropa
Délka života: 3-5 let

RYBY

Druh: sumec velký
Původ: Evropa
Délka života: 30-40 let

PŘIDEJTE SE K NÁM

Spolufinancováno
Evropskou unií

KOMUNITNÍ SETKÁVÁNÍ – DUBEN 2026

Akce jsou určeny všem věkovým skupinám – děti s doprovodem rodičů, mladiství i dospělí!
NENÍ TŘEBA SE NA JEDNOTLIVÉ AKCE HLÁSIT! STAČÍ PŘIJÍT.

MÍSTO: AUTOBUSOVÉ NÁDRAŽÍ, KLUB DDM TŘEBÍČ – 1. PATRO

Rukodělná aktivita:

MECHOVÉ OBRAZY

Výroba obrazů za pomoci mechů a přírodnin.

Věk: 6+ (děti do 10 let v doprovodu rodičů)

Kdy: čtvrtek 9. 4. 2026

Čas: 16:00 - 18:00

Cena: dle použitého materiálu, max. 180Kč

Lektor: Ing. Kateřina Kliková

Přednáška na téma:

SMYSLOHRANÍ

Hravá forma přednášky, praktické ukázky – vytvořený materiál si odneseš.

Věk: určeno pro rodiče a děti (nebo i bez dětí)

Kdy: úterý 7. 4. 2026

Čas: 9:00-11:00

Cena: 50,-
(v ceně – možnost vstupu do herny v Klubíku DDM s lektorským dozorem)

Lektor: Kateřina Voborná, DiS., Tereza Vlková

Kontakt: Kateřina Voborná, 737020776,
voborna@ddmtrebic.cz

Středa 8.4.2026
15.00 – 17.00 hod.
Dětské dopravní hřiště – Bartušková ul.

JÍZDA ZRUČNOSTI

Předved'te umění ovládat svoje jízdni kolo!
Překážky: SLALOM, KOLEJNICE, KÁČA, HRBOLY,
PŘEVOZ MÍČKU, a další

Pondělí 20.4.2026
15.00 – 17.00 hod.

Dětské dopravní hřiště – Bartušková ul.

OSTROSTŘELCI

Jízdou na kole se přemístíte k zajímavým
disciplínám:
LASEROVÁ STŘELNICE, STŘELBA Z LUKU,
FOUKACÍ ŠIPKY, NERF ZBRANĚ, ...

KNIŽNÍ VEČER

Přineste si jakoukoli knihu
Seznamte se s podobně laděnými lidmi
Povídejte si o knihách

od 19:00 | **28. dubna** | **Café Grey**
2026 | **Okružní 961/1**
Třebíč

V rámci večera Vás čekají čtecí bloky, kdy si každý čte svou knihu, a také debatní bloky, kdy se můžete s ostatními bavit o knížkách

V krásném prostředí nové kavárny Café Grey
Možnost občerstvení a nápojů (každý si hradí sám)

Jak se přihlásit?

Napište SMS zprávu s Vaším jménem a příjmením,
případně jména osob, které hlásíte, tel. 724 301 483
Počet míst je omezen, akce je ZDARMA

